

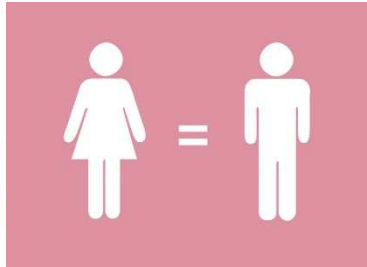
CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

25-26 de febreiro do 2023

I CORESMA A

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INJUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,
CON RESPONSABILIDADE COIDADORA ANTE A COVID-19
E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *nº 7 Andarei na presenza do Señor*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

Estamos comezando o tempo de coresma, e a nosa andaina como cristiáns vai realizarse coa vivencia de cinco semanas coa compañía desta dona Coresma. Ela vai a indicarnos os pasos que temos que dar para poder chegar a vivir con Xesús a súa Pascua, porque hai cousas que sobran, e cada semana, da man de Xesús, imos ir descubrindo o que necesitamos arrincar da nosa vida.

Hoxe no Evanxeo contemplaremos como Xesús tamén ten que superar tentacións para facer o seu camiño.

Esas mesmas tentacións son as que temos nós cada día. Verdade que todos queremos quedar sempre por enriba dos outros? Verdade que queremos ser e ter máis que os demais? Verdade que todos queremos quedar ben?.

Agora, como parroquia, convídasenos a superar as tentacións, a levantarnos e a seguir camiñando aínda que ás veces esteamos feridos, como feridos nos sentimos nesta guerra que contemplamos con asombro.

2

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Agora pómonos nas mans do Pai, porque o seu corazón está cheo de agarimo, e co seu perdón axúdanos a erguernos e a seguir o noso camiño cara a Pascua. Deixémonos perdoar por Deus e perdoémonos uns a outros. Xuntos rezamos:*

Eu confésome pecador diante de Deus omnipotente e tamén diante de vós, irmáns, pois teño pecado moito de pensamento, de palabra, de obra e de omisión; pola miña culpa, pola miña culpa, pola miña grandísima culpa, por iso lle pido á benaventurada Virxe María e a todos os anxos e santos do ceo, e a vós tamén, irmáns, que rogedes por min a Deus, noso Pai.

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida, de todos os que sofren e non atopan nin respecto, nin comprensión, nin paz nas súas vidas. A todos, o Señor, nos conceda o perdón e nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentando no silencio o que rebule no noso interior. Facémolo hoxe doídos con todo o que está pasando en Ucraia.*

(Silenzio)

Celebrante:

Deus, Noso Pai, celebramos un ano máis os días de coresma e xa temos posta a mirada na Pascua do teu Fillo. Concédenos que as vivencias destes días coas feridas da guerra nos leven a comprender mellor o misterio da fraternidade e da paz de Xesús, e a seguir o seu camiño para termos parte nos pasos da súa Pascua, que tamén é a nosa.

Pedímoscho por Xesucristo que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *A Palavra de Deus que agora imos escoitar vainos axudar a entender a coresma como oportunidade de mellorar, porque hai cousas que necesitamos arrincar da nosa vida pois alónxannos de Deus e dos demais. Alónxanos a violencia e a guerra escandalosa que se vive en Ucraia, e alónxannos as tentacións de ter e querer ser máis que os demais. Escoitemos o que esta Palavra nos aconsella.*

No Lecci I– A páxina 58 Xen 2, 7-9; 3, 1-7 LECTURA

LECTURA DO LIBRO DA XÉNESE

O Señor Deus formou un home do po da terra, soproulle no nariz o alento da vida e tornouse o home persoa viva.

O Señor Deus plantou un xardín en Edén, cara a oriente, e puxo nel ao home que formara. Fixo xermolar da terra árbores fermosas para a vista e boas para comer, e entre elas a árbore da vida e a árbore do coñecemento do ben e do mal.

A serpe era o máis arteiro de todos os animais que o Señor Deus fixera. Díxolle á muller: -"Conque Deus vos prohibiu comer do froito das árbores do xardín?"

A muller respondeulle: -"Podemos comer do froito das árbores todas do xardín. Soamente da árbore de alá no fondo nos mandou Deus: Non comades dela nin a toquedes, non sexa que morrades".

A serpe insistiu: -"De ningunha maneira morreredes. É que Deus sabe ben que o día en que comades dela, se vos abrirán os ollos e seredes coma Deus, sabedores do ben e do mal".

A muller reparou que o froito da árbore era saboroso, atraente, e bo para adquirir entendemento. E coa mesma colleu do froito e comeu; logo deulle ao seu home, e tamén el comeu. Entón abríronselle os ollos aos dous e decatáronse de que estaban espidos. Entrelazaron follas de figueira e cinguíronse con elas.

Palabra do Señor

🎵 **nº 41 Quen nos vai separar de Ti**

(en pé) No Lecc I A páx 60 Mt 4, 1-11

SALMO
EVANXEO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela o Espírito conduciu a Xesús ao deserto, para que Satán o tentase. Despois de xaxuar corenta días e corenta noites, acabou por ter fame. O tentador, achegándose a el, díxolle: - Se es Fillo de Deus, manda que estas pedras se convertan en pan.

Pero el respondeu:

- Está escrito: Non soamente de pan vive o home, senón de toda palabra saída da boca de Deus.

Levouno logo o Satán á cidade santa, e púxoo na atalaia do templo, dicíndolle:

- Se es o Fillo de Deus, bótate de aquí embaixo, que está escrito: Mandará os seus anxos para que te coiden e te leven nas súas mans; e os teus pés non se mancarán nas pedras.

Xesús respondeu:

- Tamén está escrito: Non tentarás ao Señor, o teu Deus.

Pero aínda o levou o Satán a un monte moi alto e, mostrándolle os reinos todos do mundo enteiro, cheos de esplendor, díxolle:

- Heiche dar todo isto se te prostras e me adoras.

Entón replicoulle Xesús: - Arreda, Satanás, porque está escrito: Só ao Señor, o teu Deus, adorarás, e só a El darás culto.

Deixouno o Satán, e achegáronse os anxos para o serviren.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

Que nos propomos nesta Coresma con “dona coresma”?

Con ela imos ir descubrindo, cada semana, que hai cousas que necesitamos arrincar na nosa vida, porque non todo vale. É arrincar algunha desas actitudes que nos fan ruíns, algunha desas actitudes que nos alonxan do proxecto de irmandade de Xesús:

“amar a Deus e amarnos coma irmáns”.

Hoxe arrincámoslle á nosa coresma esta perna. (Arrincamos a perna da 1ª coresma). É a perna da tentación de ter, querer e poder máis que os demais.

Ten moito que ver coa guerra en Ucraia, que tanto nos escandaliza. A guerra non é máis que querer ser máis que os demais, custe o que custe. Estamos escandalizados, e necesitamos camiños novos porque a guerra nunca é maneira de facer.

Ao arrincar esta perna descubrimos unha maneira nova de vivir (collemos o “remendo” que está no sobre que vai pegado na perna que lle arrincamos á nosa “dona coresma”, colgamos a perna na pinza, e pegamos o remendo na saia da vella).

Temos arrincado algo que nos sobra: a tentación de querer ser máis que os demais; e temos cosido COMPRESIÓN E PAZ.

Mellor irá a vida se a remendamos con comprensión e paz.

PROFESIÓN DA FE

Celebrante Neste encontro parroquial querendo mellorar a vida dende a comprensión e a paz, compartimos a fe. Dicimos:

♪ **SI CREEMOS**

Monitor/a:

Credes en Deus, no Deus que é Pai e Nai,
que con misericordia nos acolle e nos perdoa?

SI CREEMOS

Credes en Xesús, o seu Fillo Benquerido,
que nos convida a ser comprensión e paz para os demais
compartindo e fuxindo de actitudes violentas?

SI CREEMOS

Credes no Espírito Santo,
que nos alenta para vencer as tentacións do ser,
do ter, e do poder, sendo xentes de ben e de paz?

SI CREEMOS

Credes na Igrexa,
a comunidade dos homes e mulleres que queremos facer
nosa a PASCUA de Xesús, e por iso non podemos
entender, nin esta, nin ningunha guerra?

SI CREEMOS

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Movidos pola fe que compartimos acudimos ao Pai conscientes das nosas tentacións, necesitados do diálogo e a paz, e confiándonos ás súas mans cheas de agarimo. Digamos*

PAI, PÓMONOS NAS TÚAS MANS

Monitor/a:

✓ Pola Igrexa, por cada parroquia, por cada cristián, para que vivamos a coesma como tempo de remendar con **COMPRESIÓN E PAZ**. Oremos

✓ Polas xentes de Ucraia que o están pasando tremendamente mal, feridos nunha guerra que nos escandaliza e que non podemos entender. Oremos

✓ Polas persoas que se esforzan por mellorar a vida compartindo e dando unha man, así dannos exemplo para nós facelo mellor. Oremos

✓ Polos gobernantes, para que superando a tentación do poder e a violencia, traballen pola boa convivencia entre todas as persoas. Oremos

✓ Por todas as persoas e pobos que en Turquía e en Siria están pasando uns momentos tan amargos e duros. Oremos

Celebrante: *Señor, Ti que sempre nos escoitas, dános unha man para chegar da coesma á Pascua. Pedímoscho por Cristo, noso Señor. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Imos rezar dicindo: “non nos deixes caer na tentación”, pero sabemos que moitas veces rezamos de forma rutineira ou coa boca pequena. Hoxe queremos facelo de forma consciente e sabendo que este rezar nos compromete para a PAZ:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *Temos ante nós a tentación de crer que a nosa vida vale máis que a dos demais. Temos a tentación de deixar de lado a quen pensa, vive e reza diferente. Temos a tentación de despreocuparnos de tanta e tanta xente, pero, acaso, non son homes e mulleres coma nós?. Non nos deixemos tentar.*

COMUÑÓN

Celebrante: *Participar na celebración é comprometerse a construír un mundo compartido e en paz. O camiño é facelo ben para superar as tentacións. Ditosos nós por facer camiño de coesma e compartir coma comunidade este pan do Señor.*

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

CANTO nº 41 *Quen nos vai separar de Ti*

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, Noso Pai, ti animáchesnos coa túa Palabra, amosáchesnos o camiño que achega á comprensión e á paz, e alimentáchesnos co pan da vida. Así enchemos a nosa fe, facemos medrar a esperanza e enfortecemos a caridade.

Axúdanos a ter sempre fame do evanxeo de Xesús, e a esperarmos cun corazón alegre e purificado a celebración da Pascua que deu sentido á súa vida e enche as nosas.

Pedímoscho por El, noso irmán e Señor, que vive e reina por sempre eternamente. Amén

*Con Xesús quixemos arrincar a perna das tentacións do poder, ter e ser máis que os demais, porque non nos deixan camiñar con dignidade; e quixemos remendar a nosa vida con **COMPRENSIÓN E PAZ**.*

*A nosa celebración ten que ser tamén un remendo para vivir como verdadeiros cristiáns os pasos da coresma que nos achegan á PASCUA. Por iso cada quen pode levar para a casa o **REMENDO** de hoxe*

COMPRENSIÓN E PAZ

(Repartimos os remendo para levalos para a casa)

Avísase das misas (ver folla do mes)

*Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén.*

*“Na vida arrincamos as tentacións
e remendamos coa **COMPRENSIÓN E A PAZ**”*

Facendo camiño da Coresma á Pascua con Cristo

